

OKRESNÍ SUD, České Budějovice		Průběh
Dělo	- 4 -06- 1999	
..... krát		

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

19 C 1177/99-153

Toto rozhodnutí bylo provedeno
dne 8.6.99
Okresní soud v České Budějovicích
dne 10.6.1999

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Jiříčka a soudců JUDr. Františka Strouhy a JUDr. Jany Faktorové v právní věci navrhovatele , bytem , advokátem z advokátní kanceláře , proti odpůrci , zast. , advokátem z advokátní kanceláře se sídlem v Českých Budějovicích, o určení neplatnosti rozvání pracovního poměru, o odvolání odpůrce proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 27.ledna 1999, č.j. 9 C 159/97-135, t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně s e p o t v r z u j e .

Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli na nákladech řízení částku 1.075,- Kč k rukám JUDr. do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Dovolání proti tomuto rozsudku s e n e p ř i p o u š t í .

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Českých Budějovicích svým rozsudkem ze dne 27.ledna 1999, rozhodl, že výpověď odpůrce, daná navrhovateli dne 21.5.1997 podle § 46 odst. 1 písm f) v zákoníku práce, podle níž měl pracovní poměr navrhovatele skončit ke dni 31.7.1997 je neplatná a pracovní poměr navrhovatele u odpůrce trvá. navrhovatel se měl závažného porušení pracovní kázně dopustit tím, že přes usnesení výroční členské schůze a přijaté změny stanov, se podílel na provedení úkonů, které měly se zpětnou účinností prokázat jiné skutečnosti, než které v době konání výroční členské schůze existovaly. Soud I.stupně dospěl k závěru,

že výpověď splňuje náležitosti uvedené v ustanovení § 44 odst. 2 zákoníku práce, neboť výpovědní důvod je skutkově vymezen tak, že jej nebylo možno zaměnit s jiným důvodem. Důvod výpovědi, měl spočívat v tom, že se navrhovatel podílel na antidatování příjmových dokladů v pokladně, kdy účetní družstva měly na pokyn navrhovatele vyhotovit účetní doklady o složení dalšího členského vkladu ve výši 102.000,- Kč s datem 25.4.1997, které však podle výpovědi neodpovídalo datumu skutečného složení. Odpůrce tvrdil, že navrhovatel a s ním další členové družstva složili další členské vklady až po výroční členské schůzi a antidatováním dokladů chtěli ovlivnit výsledek.

Soud I.stupně po provedení důkazů dospěl k závěru, že odpůrce v řízení neprokázal, že by navrhovatel překročil své oprávnění a dal pokyny ke zhotovení antidatovaných dokladů pracovním, které evidenci dokladů provádějí a kterým nebyl ani pracovně nadřazen. Tento zvař vedl k tomu, že soud dospěl k závěru, že odpůrce neprokázal, že by navrhovatel porušil pracovní kázeň závažným způsobem a proto bylo v návrhu navrhovatele na určení neplatnosti výpovědi vyhověno.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání odpůrce. Dospěl k názoru, že takové skutkové závěry jsou v rozporu s provedenými důkazy a překračují zásady pro hodnocení důkazů uvedené v § 132 a násl. o.s.ř. V řízení podle odvolatele bylo jednoznačně zjištěno, že navrhovatel, ač vyzván a spolu s ním další zaměstnanci, nezveřejnil navýšení členského vkladu, ač několik desítek minut předtím trval v účtárně odpůrce dokonce na tom, aby příjmový doklad byl označen též časovým údajem a to za situace, kdy pouhá prezentace pokladní stvrzenky o dodatečném složení členského vkladu spolu se shora jmenovanými jím zaručovala nadpoloviční většinu hlasovacích práv na členské schůzi. Je objektivně prokázáno, že stejné členské schůze se zúčastnily i svědkyně, které účetní doklady vyhotovovaly a přijímaly peněžní prostředky o dodatečném složení členských vkladů. Ani ony v průběhu členské schůze žádnou námitku či informaci ve vztahu k orgánům družstva nepřednesly. Je nepochybně zjištěno, že dodatečné složení členských vkladů některých členů vyvolalo na této členské schůzi bouřlivou diskuzi při které došlo k přezkoumání dokladů o složení členských vkladů a prezentována byla snaha, jak tento stav změnit. Je si třeba uvědomit, že navrhovatel má ve svém držení účetní doklad o složení dodatečného členského vkladu, tento neuplatnil a riskoval usnesení členské schůze, které nemohl svými dalšími hlasy ovlivnit a na druhé straně projevil tolik předvídatosti, že společně se svými přáteli paní a panem složili vklady v takové výši, které v tu chvíli znamenaly majoritu v družstvu.

V této souvislosti poukazuje odvolatel na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21.10.1997, č.j. 13 Cn 437/97-103, jímž byla zamítnuta žaloba navrhovatele a dalších o neplatnost usnesení výroční členské schůze. Rozsudek byl

k odvolání navrhovatelů potvrzen rozsudkem Vrchního soudu v Praze dne 10.2.1999.

Odpůrce dále poukazuje na jednoznačnou snahu navrhovatele a jeho přátel změnit neodvratný průběh a závěry členské schůze ze dne 25.4.1997. V rámci hodnocení důkazů je nutné předpokládat, že navrhovatel a spolu s ním další osoby, zejména účetní odpůrce, musely věc uskutečnit tak, aby byla zcela věrohodná a nenapadnutelná. Logicky proto nelze očekávat, že by účetní v postavení svědkyně se doznávaly k účasti na pozměňování těchto důkladů. Podle interního sdělení účetní neprovádí účetní číslování příjmových dokladů, neboť tyto pouze vypisuje a jejich číslování provádí svědkyně při jejich zapisování do účetní knihy. Přesto předmětné účetní doklady jsou vypsány i číslovány účetní, jak je potvrzeno grafologickým znaleckým posudkem. U předmětných příjmových dokladů byla evidentně zjištěna chybná číselná a časová řada, navíc příjmový doklad byl vyplněn v rozporu se zákonem o účetnictví, neboť chybí označení příjemce. Pokladní kniha strana 1 až 11 týkající se sporného období byla vyplněna shodně jednou osobou, což svědčí proto, že tyto stránky byly dodatečně přepisovány. Účetní, které od počátku věděly o účelu platby jako dodatečných členských plateb, tyto vklady posléze účtují jako platby nepatřící družstvu, které pak bez jakéhokoliv pokynu orgánu družstva zaúčtovaly na základní jmění družstva. Teprve v tuto chvíli se družstvo dovědělo, t.j. dne 16.5.1997, o tom, že členské vklady byly složeny. Odpůrce dodává, že notářský zápis členské schůze byl doručen družstvu až dne 12.5.1997 a kopie předány členům družstva.

Dále odvolatel poukazuje na důkazy týkající se časových údajů na příjmových dokladech, neboť v tvrzeném období od 11.35 do 11.45 hodin, kdy měly být peníze skládány a vypisovány doklady, byla přítomna pouze svědkyně a svědek, který zpracovával zprávu pro členskou schůzi. Důkazy, které to dosvědčují soud nijak nehodnotí, ač se mohl o situaci na místě přesvědčit, zejména v té okolnosti, kdy musel být zaznamenán pohyb navrhovatele, paní, pana a ostatních účetních, pokud by k tomu došlo před 12.00 hodinou. Pokud soud I.stupně zpochybňuje mimořádnou inventuru provedenou 26.4.1997, činí tak s jakousi úvahou, že kontrolované osoby nebyly inventuře přítomny. Inventura proběhla podle názoru odpůrce zcela v pořádku, protože hmotně odpovědné osoby zastupoval předseda družstva a na místo kontrolovaných osob byla přizvána nezávislá osoba. Inventura neměla za cíl zjišťování finančních schodků, ale měla sloužit jak pro vedení družstva jako důkaz o stavu finančních prostředků v pokladně po konání členské schůze vzhledem k jejímu průběhu. Tento důkaz zápis o inventarizaci splňuje, neboť konstatuje přesný stav finančních prostředků v pokladně družstva a popisuje účetní doklady, které byly nalezeny. Rozhodně však ani následující den po členské schůzi nebyla zjištěna finanční hotovost rovnající se částce 3 x 102.000,- Kč a rovněž nebyly účetní doklady, které by tyto

vklady potvrzovaly. Rovněž všechna odborná vyjádření, která byla k důkazu předložena, konstatují nepochybné složení dalších členských vkladů po inventuře, porušení zákona o účetnictví a neexistenci obecně závazného předpisu, který by přísně ukládal způsob a průběh provádění inventarizace. Úvahy o tom, že mimořádná inventarizace dne 26.4.1997 mohla být kdykoliv později, neobstojí, neboť tato inventarizace zjišťuje přesný stav finančních prostředků, které odpovídají i stavu účetnictví. Jakýkoliv jiný den by tento zůstatek pokladní hotovosti nemohl již odpovídat zjištění, které bylo při inventuře.

Odpůrce podle odvolání je názoru, že na základě provedených důkazů lze dospět k jednoznačnému závěru, že navrhovatel se podílel na falšování účetních dokladů v předstíraném úmyslu vložení dalšího členského vkladu, když jeho účast je zcela evidentní vzhledem ke shodnému tvrzení účetních svědkyň, které uvádějí, že časový údaj byl vepsán na příjmový doklad na žádost složitele finančních prostředků. Proto odpůrce navrhuje, aby rozsudek soudu I.stupně byl odvolacím soudem změněn a návrh navrhovatele zamítnut.

Odvolání není důvodné.

Odvolací soud projednal věc podle § 212 odst. 1 o.s.ř. v mezích, v nichž se odvolatel domáhá přezkoumání rozhodnutí.

Úvodem je třeba konstatovat, že ve věci vydal okresní soud rozsudek již dne 20.října 1997, č.j. 9 C 159/97-93, jímž bylo rovněž návrhu navrhovatele vyhověno a k odvolání odpůrce se odvolací soud touto věcí zabýval. Vyslovil právní názor, že za porušení pracovní kázně je možné považovat i takové jednání, které má souvislost s činností zaměstnance ve vztahu k zaměstnavateli i když toto jednání souviselo nikoliv se zaměstnaneckým poměrem, nýbrž s členstvím v družstvu. Tvrzené jednání navrhovatele, který podle výpovědi měl ovlivnit pracovnice účtárny do té míry, že došlo k falšování účetních dokladů přinejmenším v jejich antidatování, by bylo možno považovat za porušení pracovní kázně zvláště jednání-li se o zaměstnance, který vykonává významnou vedoucí funkci.

Z toho právního názoru vycházel soud I.stupně. Proto bylo dokazování zaměřeno na zjištění, zda došlo k antidatování účetních dokladů, a zda se na takovém úkonu podílel navrhovatel. Soud I.stupně provedl všechny důkazy, které byly účastníky navrhovány. Jak bylo uvedeno dospěl k závěru, že falšování účetních dokladů prokázáno nebylo. Své závěry opírá především do výpovědi svědkyň, které účetní doklady vystavovaly nebo se podílely na jejich evidenci. I když řada okolností může vyvolávat pochybnosti o správnosti tohoto závěru, nelze soudu I. stupně vytknout, že porušil ustanovení § 132 o.s.ř., podle něhož důkazy hodnotí podle své úvahy a každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti. Jestliže tento soud v rámci svého oprávnění klade rozhodující význam na svědecké výpovědi,

činí tak právě v souladu se zmíněným ustanovením občanského soudního řádu o volném hodnocení důkazů.

Oprávněná je výtká odvolatele, že v rozsudku není hodnocen grafologický posudek, vypracovaný dne 13.5.1998. Odvolací soud však má za to, že jde o vadu řízení, která nemohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Tento posudek totiž vůbec nečiní závěr, že zápisy týkající se sporných dokladů č. 7,8 a 9 byly učiněny dodatečně.

Při posuzování, zda se navrhovatel dopustil jednání, které mělo být hrubým porušením pracovní kázně ve smyslu § 46 odst. 1 písm. f) v zákoníku práce, je třeba zdůraznit, že navrhovatel nebyl tím pracovníkem, který doklady vystavoval a jeho nesprávný postup měl spočívat v tom, že ovlivňoval odpovědné pracovníce, aby provedly nepravdivé údaje skutečně falšovaly účetní doklady. Právě takové jednání nebylo navrhovateli v řízení prokázáno. Jen ze zjištění, že navrhovatel měl nepochybně zájem zvrátit usnesení členské schůze, nelze takové jednání dovodit, když svědkyně ovlivňování z jeho strany popírají.

Proto odvolací soud neshledal závažná pochybení v řízení před soudem I. stupně, ani v hodnocení důkazů a v důsledku toho rozsudek jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. včetně výroku o nákladech řízení, který se správně opíral o ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř.

O nákladech řízení před odvolacím soudem bylo rozhodnuto podle ustanovení § 224 odst. 1 a 142 odst. 1 o.s.ř. Navrhovatel měl úspěch i před odvolacím soudem proto mu náleží náhrada nákladů řízení, která se stává z odměny advokátovi za jeden úkon právní služby a 75,- Kč hotových výloh.

Zástupce odpůrce navrhl, aby odvolací soud v případě, že bude rozsudek soudu I. stupně potvrzen, připustil proti tomuto rozsudku dovolání podle § 238 odst. 2 písm. a) o.s.ř. k otázce, žádá zaměstnanec o vystavení účetních dokladů s údaji v rozporu s objektivní skutečností, jde o porušení pracovní kázně, i v případě, že provádění účetních operací není v náplni tohoto zaměstnance. Odvolací soud dovolání nepřipustil vzhledem k tomu, že již v dřívějším usnesení vyslovil právní názor, že takové jednání by mohlo být porušením pracovní kázně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 10.května 1999

Předseda senátu:
JUDr. Zdeněk J i ř í č e k v.r.

Za správnost vyhotovení :
Zdeňka Herálová

